

Sola fide. Czy wiara unieważnia Dekalog?

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Saturday, 05 May 2018 03:51

Sola fide. Czy wiara unieważnia Dekalog?

Fundamenty reformy Lutra

Minęło pół tysiąca lat od wystąpienia Marcina Lutra, a w Polsce mało kto wie, co tak naprawdę Luter odkrył w chrześcijaństwie. Główne jego zasługi, to ustanowienie pięciu podstawowych zasad protestantyzmu. Zostały one zapisane w [języku łacińskim](#) w formie haseł:

Sola scriptura (Tylko Pismo): Biblia jest jedynym źródłem wiedzy o Bogu Jahwe i o zbawieniu. Została napisana przez samego Boga, za pośrednictwem ludzi, którzy pisali pod natchnieniem Ducha Świętego (2Ptr 1:21). Powyższa zasada odrzuca tradycję (Mr 7:7-9).

Sola gratia (Tylko łaska): zbawienie otrzymujemy z łaski i jest ono niezasłużonym darem od Boga, otrzymanym przez zasługi Jezusa Chrystusa. Nie jest ono nagrodą (Ef 2:8-9). Człowiek sam nie może się zbawić (Ps 49: 8-9).

Sola fide (Tylko wiara): Chrystus ustanowił nowe Prawo Usprawiedliwiające (Hbr 10:9), stał się pośrednikiem Nowego Przymierza (Hbr 9:15). Tylko przez wiarę w Dzieło Zbawienia Ludzkości, ustanowione przez Boga Ojca, a wykonane przez Jezusa Chrystusa, uzyskujemy usprawiedliwienie (Rz 3:28) i zbawienie (Rz 1:16).

Solus Christus (Tylko Chrystus): jedynym pośrednikiem między Bogiem i ludźmi jest Jezus Chrystus (1Tym 2:5). Choć istnieje powszechne kapłaństwo (1Ptr 2:5), to naszym arcykapłanem i pośrednikiem jest Jezus Chrystus (Hbr 4:15).

Sola fide. Czy wiara unieważnia Dekalog?

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Saturday, 05 May 2018 03:51

Soli Deo gloria (Tylko Bogu chwała): wszelka chwała należna jest tylko Bogu Jahwe (Mt 6:13, Łuk 2:14, Łuk 18:43). Jezusowi Chrystusowi też należy się chwała, którą dostał od Ojca (Jn 8:54), bo wykonał Boży plan zbawienia ludzi, zapowiedziany na początku, w tak zwanej, Protoewangelii (Rdz 3:15).

Dziś chciałbym mówić o zasadzie **Sola FIDE**, czyli „tylko wiarą”. List do Rzymian porusza podstawy biblijnej nauki **o zbawieniu wyłącznie przez wiarę**

oraz istoty tego, co odkryła reformacja 500 lat temu.

Ale, jeżeli obowiązuje zasada, że zbawienie dokonuje się Sola FIDE, czyli „tylko wiarą”, to wniosek jest oczywisty, że do zbawienia Prawo, czyli Zakon jest niepotrzebne. A jeżeli Prawo do zbawienia nie jest potrzebne, to znaczy, że w ogóle nie jest potrzebne. Apostoł Paweł, jakby przewidując takie myśli, pyta:

”
Czy więc zakon unieważniamy przez wiarę?

I zaraz odpowiada na to pytanie:

Wręcz przeciwnie, zakon utwierdzamy

” (Rz 3,31). Odpowiedź ta jest jednoznaczna.

Wiara nie unieważnia Prawa Bożego, Dekalogu

. A jak to było w Starym Testamencie?

Abraham usprawiedliwiony przez wiarę

Popatrzmy na Abrahama, który był uosobieniem świętości i cnoty, a jednak potrzebował łaski: 1 Moj. 15:6

Wtedy uwierzył Panu, a On poczytał mu to ku usprawiedliwieniu

.(BW) Nie z powodu wspaniałych uczynków Abraham dostał usprawiedliwienia, ale dlatego, że uwierzył. Jeśli uczynki i przestrzeganie prawa przez Abrahama nie były wystarczające, by usprawiedliwić go przed Bogiem, jaką nadzieję na coś takiego mógłby mieć ktokolwiek inny z ludzi? Jeśli takiemu człowiekowi jak Abraham, potrzebna była łaska, to wniosek jest prosty. Łaska potrzebna jest każdemu człowiekowi, który chce być zbawiony, a otrzymuje się ją na podstawie wiary.

Sola fide. Czy wiara unieważnia Dekalog?

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Saturday, 05 May 2018 03:51

Na łaskę nie zasłużyliśmy. To jest dar

Łaska polega na tym, że otrzymujemy dar, na który nie zasłużyliśmy. Gdybyśmy na zbawienie zasługiwali naszymi uczynkami, wtedy zbawienie nam by się po prostu należało, Bóg byłby nam je winien, a zatem nie mógłby nam go podarować. Paweł porównuje to do pracy: Rz 4:4... *temu, który pracuje, poczytuje się zapłatę nie tytułem łaski, lecz należności*. (BT) Ale dla istot zepsutych i upadłych, takich jak każdy człowiek, zbawienie musi być darem. Mamy w Abrahamie przykład usprawiedliwienie przez wiarę, w jednym z najwcześniejszych fragmentów Biblii.

Czy łaska unieważnia Prawo?

Jeżeli obowiązuje zasada „Sola FIDE”, że zbawienie dokonuje się „tylko przez wiarę”, to wniosek nasuwa się oczywisty, że do zbawienia Prawo, czyli Zakon jest niepotrzebne. A jeżeli Prawo do zbawienia nie jest potrzebne, to znaczy, że w ogóle nie jest potrzebne. Również uczynki nie mają żadnego znaczenia w zbawieniu człowieka, wystarczy wiara, która daje nam łaskę.

Paweł przewidział takie rozumowanie i sam zadaje pytanie: Rz 3:31 *Czy więc przez wiarę obalamy Prawo? żadną miarą! Tylko Prawo właściwie ustawiamy*

.(BT) Rzym. 3:31

Czy więc zakon unieważniamy przez wiarę? Wręcz przeciwnie, zakon utwierdzamy

.(BW) Paweł stwierdza z naciskiem, że

wiara nie unieważnia prawa Bożego, głównie Dekalogu

. Ale nawet ci, którzy przestrzegali prawa, i to całego prawa starotestamentowego, nigdy nie byli przez Dekalog zbawieni. Religia Starego Testamentu, podobnie jak i Nowego Testamentu, zawsze była religią łaski Bożej danej grzesznikom tylko przez wiarę.

Dlatego Stary Testament tak samo jak Nowy, uczy sprawiedliwości przez wiarę. Stąd wszelkie sugestie, iż wiara unieważnia prawo, są błędne i Paweł tak jednoznacznie o tym mówi, że nie powinno być żadnych wątpliwości. A jednak są ludzie, którzy je mają. Nawet, gdy popatrzymy na Stary Testament, to okaże się, że w całym Starym Testamencie jest mowa o łasce.

Służba świątynna przedstawia grzeszników, którzy dostępują usprawiedliwienia — nie przez

Sola fide. Czy wiara unieważnia Dekalog?

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Saturday, 05 May 2018 03:51

własne uczynki, ale przez śmierć zastępczą. Jeżeli człowiek zgrzeszył, to jeżeli chciał się oczyścić, musiał przyprowadzić zwierzę ofiarne, zwierzę czyste i niewinne, symbolicznie włożyć na niego swoje grzechy i zabić je za swoje własne grzechy (Kpł 4:2-4), bo biblijna zasada mówi, że „zapłatą za grzech jest śmierć”.

Jak inaczej można wyjaśnić to, że Dawid otrzymał przebaczenie po nikczemnym romansie z Batszebą? Prawo go tylko oskarżało, gdyż złamał przykazanie Dekalogu. Nie uratowało go późniejsze przestrzeganie Prawa, ale to, że wyznał swoje grzechy i prosił o łaskę. Paweł wskazuje przywrócenie Bożej przychylności względem Dawida jako przykład usprawiedliwienia przez wiarę. Rz 4:6-7 *zgodnie z pochwałą, jaką Dawid wypowiada o człowieku, którego Bóg usprawiedliwia niezależnie od uczynków: Błogosławieni ci, których nieprawości zostały odpuszczone i których grzechy zostały zakryte* .(BT) Zwracam uwagę na tę wypowiedź: „ *nieprawość i zostały odpuszczone*”, człowiek został usprawiedliwiony, ale jego grzechy zostały tylko „zakryte”. Zgładzenie tych grzechów nastąpi dopiero przez śmierć Chrystusa.

Nastąpiła w Dawidzie przemiana. Najpierw był człowiekiem, który nic sobie nie robił z Prawa Bożego, bez żadnego skrępowania realizował swoje żądze. Dopiero rozmowa z prorokiem Natanem, bezpośrednie zetknięcie ze Słowem Bożym, spowodowało przemianę wewnętrzną Dawida, to, co Nowy Testament nazywa „nowonarodzeniem”. Dawid woła do Boga: Ps 51:12-14 *Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnow w mojej piersi ducha niezwyciężonego! Nie odrzucaj mnie od swego oblicza i nie odbieraj mi świętego ducha swego! Przywróć mi radość z Twojego zbawienia i wzmocnij mnie duchem ochoczym* !(BT) Widać wyraźnie, że przebaczenie w tym wypadku, było aktem łaski Bożej.

Aby dostąpić łaski, nie możemy być niewolnikami grzechu. Musimy go porzucić. Jezus mówi: Jn 8:34 ... *Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu* .(BT) Podobnie mówi Paweł: Rz 6:12 *Niechże więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim pożądliwościom* .(BT) Musimy się wyzwolić z niewoli grzechu. Paweł mówi:

” *Grzech nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, lecz pod łaską* ” (Rz 6,14). Aby grzech nad nami nie panował musimy wiedzieć, co to jest grzech, aby móc go wyznać i oczyścić się z niego. Dlatego Paweł mówi o Dekalogu: Rz 7:12 *Prawo samo jest bezsprzecznie święte; i przykazanie jest święte, sprawiedliwe i dobre* .(BT)

Dwa rodzaje Prawa

Musimy wiedzieć, że są dwa podstawowe rodzaje Prawa. Jedno Prawo mówi, co jest dobre, a co jest złe. Związane jest z zakazami i nakazami. Symbolem tego Prawa jest Dekalog. Czasami nazywa się je **Prawem Moralnym**. To Prawo czyni tylko i wyłącznie jedno: **oskarża nas i jednocześnie skazuje na śmierć**

. Ponieważ wszyscy zgrzeszyli, to wszyscy zasłużyli na śmierć (Rz 5:12). Jeżeli to Prawo skazuje nas na śmierć, to jest to bardzo złe Prawo, którego zadaniem jest niszczenie człowieka. Jednak Paweł zdecydowanie temu zaprzecza:

Rz 7:7

... żadną miarą! Ale jedynie

przez Prawo zdobyłem znajomość grzechu

. Nie wiedziałbym bowiem, co to jest pożądanie, gdyby Prawo nie mówiło: Nie pożądaj

.(BT) Gdyby istniało tylko to Prawo, człowiek byłby w beznadziejnej sytuacji. Nie byłoby dla niego ratunku.

I w tym miejscu pojawił się kochający nas Bóg Ojciec, który dał człowiekowi **Prawo Usprawiedliwiające**

, przez śmierć zastępczą. W Starym Przymierzu ginie zwierzę ofiarne, a w Nowym Jezus Chrystus. Problem jest ten, że Prawo Starego Testamentu nie gładzi grzechów:

Hbr 10:4

Nieemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy

.(BT) Ale usprawiedliwia człowieka i jest zapowiedzią lepszego Prawa:

Hbr 9:10

Są to tylko przepisy dotyczące się ciała, nałożone do czasu naprawy, a /polegają/ jedynie na pokarmach, napojach i różnych obmyciach

.(BT) Doskonałym „barankiem ofiarnym” stał się dopiero Jezus Chrystus: Hbr 10:12

... złożywszy raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga

.(BT) Dlatego zasiadł, bo

wykonał do końca Dzieło Zbawienia Człowieka

. Jego przelana krew ma moc gładzenia wszystkich grzechów, również tych ze Starego Przymierza. Dlatego Paweł pisze: Rz 10:4...

kresem Prawa jest Chrystus, dla usprawiedliwienia każdego, kto wierzy

.(BT) To było zapowiedziane już w Protoewangelii (Rdz 3:15), że pojawi się doskonałe Prawo Usprawiedliwiające, „

dla usprawiedliwienia każdego, kto wierzy”.

Jeżeli ktoś pojmie wielką prawdę, iż **usprawiedliwienie jest darem Bożym**, zupełnie niezapracowanym i niezasłużonym, wtedy w sposób naturalny będzie kierował swoją uwagę na miłość Boga, na Jego miłosierdzie, a nie na siebie, na to, jakim wspaniałym człowiekiem on jest!

Sola fide. Czy wiara unieważnia Dekalog?

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Saturday, 05 May 2018 03:51

Tak było z Dawidem, który przerażony woła do Boga:

Ps 51:3-5

Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskowości, w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość! Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego! Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną

.(BT) To jest wyznanie swojej winy. To na co zwraca uwagę ap. Jan:

1 Jn 1:9

Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości

.(BT) Nasza uwaga powinna być skupiona na Bogu, który dokonał dzieła zbawienia człowieka, przez Chrystusa, który nasze grzechy osobiście zaniósł na krzyż i tam one zostały przybite do krzyża (Kol 2:14). Z tego powodu krzyż jest duchowo nieczysty. Niektórzy ten krzyż wieszają sobie w swoich domach, przez co, zło całego świata jest stale blisko nich, nie mówiąc o innych aspektach tego, co robią, takich jak łamanie drugiego przykazania Dekalogu (Wj 20: 4-6).

Kto bardziej będzie odpowiadał na miłość Bożą, człowiek pochłonięty sobą i swoimi wspaniałymi uczynkami, czy człowiek zapatrzony w Boga? Człowiek, który szuka Boga, może powiedzieć o sobie: Oz. 6:3 ... *poznawszy Pana starać się będziemy, abyśmy go więcej poznali*

...(BG) Pamiętajmy, co o Bogu powiedział prorok Izajasz: Iz 45:15

Prawdziwie Tyś Bogiem ukrytym, Boże Izraela, Zbawco

!(BT) Dlatego człowiek wpatrzony w siebie i swoje dobre uczynki, **nie znajdzie Boga**

, a Boga trzeba szukać (Mt 7:7).

Człowiek musi przyjść do Boga i stale poznawać Go. Przez dzieło zbawienia, dokonane przez Jezusa, powinien wziąć na siebie sprawiedliwość Bożą, wynikającą nie ze swoich zasług, ale z zasług Chrystusa. Aby tego dokonać, wyznając swoje grzechy, **musi znać Dekalog**, Prawo Oskarżające. W ten sposób sprawiedliwość Chrystusa zostaje przypisana pokutującemu, wyznającemu swoje grzechy i wierzącemu grzesznikowi, który staje się członkiem rodziny Bożej, najpierw tu na ziemi, a po zmartwychwstaniu w Królestwie Niebieskim. To zbawienie jest dla wszystkich ludzi, każdy może z niego skorzystać. W tym miejscu realizuje się obietnica Boża, złożona Abrahamowi:

Rdz 12:3...

Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi

.(BT) W Chrystusie znikają podziały ludzi. Paweł pisze: Ga 3:28

Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie

.(BT) Jest to dzisiaj bardzo ważne, gdy obecna władza dzieli ludzi na lepszych i gorszych, gdy odżywają hasła faszystowskie i rasistowskie, a wszędzie słyszy się mowę nienawiści. Nie zagubmy się w tym, nie dajmy się zwieść władcy tego świata (Ef 2:2), który ma wielką moc i możliwości, a co możemy widzieć na każdym kroku.

Sola fide. Czy wiara unieważnia Dekalog?

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Saturday, 05 May 2018 03:51

Sola scriptura (Tylko Pismo), Sola fide (Tylko wiarą), Sola gratia (Tylko łaska), Solus Christus (Tylko Chrystus), Soli Deo gloria (Tylko Bogu chwała).